

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Caraman Vitalie Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx or. Xxxxx str. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 21.12.2018-29.03.2019*
2. *instanța de apel: 24.04.2019-17.06.2019*
instanța de recurs: 12.09.2019 - 06.11.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 martie 2019, Caraman Vitalie Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Curoșu Andrei privind încasarea de la inculpatul Caraman Vitalie a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă totală de 20.300 lei și prejudiciului moral în sumă de 50.000 lei, a fost admisă parțial, fiind încasat din contul inculpatului Caraman Vitalie în beneficiul părții civile Curoșu Andrei prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 20.300 lei și prejudiciul moral în sumă de 10.000 lei, în rest, acțiunea civilă în partea încasării sumei restante a prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, că Caraman V., la data de 23 noiembrie 2018, în intervalul orelor 07:30 și până la 17:00, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul ilegal și prejudiciabil al acțiunilor sale, având scopul însușirii ilegale a bunurilor altor persoane prin sustragere, în vederea realizării scopului infracțional, prin forțarea lacătului de la ușa de intrare, a pătruns în apartamentul nr. xxxxx din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, de unde a sustras pe ascuns o verighetă din aur la preț de 5500 lei, un inel de logodnă în valoare de 3500 lei, o brățară din aur la preț de 8000 lei, un cercel din aur la preț de 1000 lei, o pereche de

cercei din aur la preț de 2000 lei, o pereche de cercei sub formă de frunză la preț de 300 lei și un ceas de mână de culoare albă cu brățară de culoare neagră la preț de 1000 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, astfel, cauzând părții vătămate Andrei Curoșu daună în proporții considerabile în sumă totală de 20 300 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Leșanu Andrei, în numele inculpatului Caraman V., prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi sentințe de achitare în privința inculpatului Caraman Vitalie.

În motivarea apelului a indicat:

- instanța de fond examinând cauza penală de învinuire a inculpatului Caraman Vitalie nu a luat la bază lipsa probelor prezentate de acuzatorul de stat ce ar fi dovedit cu certitudine nevinovăția inculpatului;

- de către instanță, cât și de către organul de urmărire penală nu a fost verificată versiunea procurării ceasului în perioada anilor 2012-2013. Nu a fost audiată în calitate de martor Caraman M., care ar fi confirmat ca ceasul respectiv - proba acuzării, ridicată de la domiciliul inculpatului îi aparține cu drept de proprietate o perioada îndelungată de timp;

- la efectuarea examinării și întocmirii procesului verbal de cercetare la fața locului, nu au fost ridicate careva urme, amprente digitale care ar fi dovedit faptul că inculpatul Caraman V. este persoana vinovată în săvârșirea infracțiunii încriminate;

- instanța de fond era obligată să dea o apreciere critică și obiectivă probelor prezentate, stabilite în ședința de judecată și să pronunțe o sentință de achitare în privința inculpatului Caraman Vitalie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În argumentarea soluției, instanța de apel a constatat, că la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat cu certitudine că Caraman V. a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Codul penal și anume: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Astfel, necățind la faptul că inculpatul Caraman V. vina nu a recunoscut-o, instanța de apel a stabilit că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, care se confirmă prin declarațiile părții vătămate Curoșu A., plângerea părții vătămate Curoșu A. (f.d. 25); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23 noiembrie 2018 (f.d. 12-17); procesul-verbal de percheziție din 26 noiembrie 2018 (f.d. 75-76); procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d. 80-86); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din

07 decembrie 2018 (f.d. 40-41); procesul-verbal de examinare a obiectului din 07 decembrie 2018 (f.d. 42-44); corpul delict - un ceas de model „M&C 7234”, care a fost transmis spre păstrare părții vătămate Curoșu Andrei (f.d. 47).

Instanța de apel a reținut, referitor la gravitatea infracțiunii, că inculpatul Caraman Vitalie a săvârșit o infracțiune gravă, iar circumstanțe atenuante în vinovăția inculpatului Caraman Vitalie nu au fost stabilite. De asemenea, s-a ținut cont de faptul că Caraman Vitalie a fost condamnat anterior prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2013, casată parțial prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 septembrie 2014, în baza art. 287 alin. (3) Codul penal, prin aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, definitiv la 4 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, având în vedere nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, săvârșirea infracțiunii după puțin timp de la eliberare, instanța de apel a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului este pasibilă cu aplicarea unei pedepse privative de libertate sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, instanța de apel apreciind o asemenea pedeapsă ca fiind echitabilă în coraport cu fapta comisă și va atinge scopul educativ și preventiv stabilit la art. 61 alin. (2) din Codul penal.

Instanța de apel a mai reținut că, prima instanță corect a ținut cont de caracterul, pericolului social și gravitatea infracțiunii comise de inculpatul Caraman Vitalie stabilindu-i pedeapsa pentru infracțiunea comisă, fiind luate în considerație toate circumstanțele în care aceasta a fost săvârșită: tipul intenției - cu intenție directă, scopul de cupiditate, modul – prin pătrundere în locuință, condițiile și circumstanțele de săvârșire a infracțiunii, gravitatea urmărilor – dauna fiind în proporții deosebit de mari.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Caragia E. în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și emiterea unei decizii de achitare a lui Caraman V.

În argumentarea recursului invocă:

- Caraman Vitalie vina nu a recunoscut, deoarece fapta nu a fost comisă de către acesta;

- atât instanța de fond, cât și cea de apel au pronunțat hotărâri de condamnare a lui Caraman Vitalie în lipsa unor probe ce ar dovedea cu certitudine vinovăția inculpatului;

- singura probă care ar incrimina inculpatul Caraman Vitalie a fost găsirea la domiciliul acestuia a unui ceas care se consideră a fi sustras din apartamentul părții vătămate Curoșu Andrei. Referitor la acest ceas, inculpatul a comunicat că acesta a procurat ceasul în perioada anilor 2012-2013 și îi aparține lui, ceasul fiind folosit de acesta în tot acest timp, fiind chiar uzat deja;

- atât organul de urmărire penală, cât și instanțele de judecată nu au considerat oportună verificarea declarațiilor inculpatului, în acest sens nu a fost audiat martorul Caraman Maria, care ar fi putut confirma faptul că ceasul ridicat de la domiciliul

inculpatului Caraman Vitalie îi aparține acestuia de o perioadă îndelungată de timp;

- la efectuarea examinării și întocmirii procesului verbal de cercetare la fața locului, nu au fost ridicate careva urme, amprente digitale care ar fi dovedit faptul că inculpatul Caraman Vitalie este persoana vinovată în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- din analiza probelor care au fost puse la baza condamnării lui Caraman Vitalie constată că ceasul ridicat de la domiciliul acestuia reprezintă singura probă care l-ar incrimina, însă de fapt acest ceas reprezintă un obiect personal al inculpatului, iar probe care ar combate această versiune nu au fost administrate;

- partea vătămată a fost întrebată referitor la caracteristicile care consideră că ar proba faptul că ceasul îi aparține și a comunicat că a recunoscut acest ceas după modelul cifrelor, ca este unul mai deosebit, însă în realitatea nu este vorba despre un ceas unicat, sau greu de procurat, dat fiind că inculpatul a comunicat că a procurat acel ceas de la piața centrală din Chișinău;

- partea vătămată nu a invocat careva caracteristici personale ale ceasului, datorate utilizării lui de către partea vătămată, motiv pentru care consideră că neîntemeiat instanța a apreciat că ceasul respectiv îi aparține părții vătămate și l-a condamnat pentru furt pe Caraman V.;

- alte bunuri din cele indicate, de partea vătămată nu au fost găsite la domiciliul lui Caraman Vitalie, or, potrivit probatoriului partea vătămată a declarat că pe data de 23 noiembrie 2018 i-au fost sustrate din apartamentul său mai multe bunuri, inclusiv bijuterii din aur de valoare mult mai mare decât ceasul ridicat de la inculpat;

- cercetarea la fața locului a avut loc în aceeași zi la inculpat acasă, deși la dosar nu este prezentă nici o altă probă care să indice care au fost motivele care au condus organul de urmărire penală să tragă concluzia că Caraman Vitalie ar fi putut sustrage bunurile din apartamentul părții vătămate, cum s-a ajuns la efectuarea acțiunii de percheziție anume la Caraman Vitalie acasă;

- probatoriul este insuficient, probele care să îl incrimineze pe Caraman Vitalie lipsesc, urmărirea penală nu a fost efectuată multiaspectual, complex, nu au fost verificate alte versiuni, nu a fost probată vinovăția inculpatului în cele din urmă, motiv pentru care consideră decizia ca fiind ilegală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea prezentului recurs, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de aceștia nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală. Instanța de apel a aplicat corect normele de drept material, evaluând probele în conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind

vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Caragia E. în numele inculpatului, se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 6) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*. Totodată, din textul recursului declarat de către avocat, acesta menționează că inculpatul nu este vinovat în comiterea faptei imputate, astfel semnalează de asemenea temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia Colegiului penal, recurentul invocă în recurs practic aceleași motive pe care le-a indicat în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că Preida G. este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Cât privește motivele invocate de recurent, precum că inculpatul nu este vinovat în comiterea faptei imputate, deoarece nu el a comis-o, de asemenea și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora prin cercetarea incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanțele de fond corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

La acest aspect, instanța de recurs atestă, că faptul sustragerii anume de către Caraman V. a bunurilor părții vătămate Curoșu A., prin forțarea lacătului de la ușa de intrare a apartamentului nr. xxxxx din str. Xxxxx, se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond care coroborează între ele și anume: declarațiile părții vătămate Curoșu A., care a menționat, că *pe data de 23 noiembrie 2018, când a revenit de la muncă, a stabilit că ușa apartamentului a fost forțată, iar când a intrat în apartament a observat că toate lucrurile nu stau la locul lor. Din apartament a fost sustrasă verigheta de logodnă a soției sale, verigheta de cununie a soției sale, o brățară din aur, o pereche de cercei, un cercei care îi aparținea mamei soției sale și un ceas de culoare neagră de model „MC” pe care l-a procurat cu aproximativ 3-4 ani în urmă. Bunurile sustrate sunt în valoare de 20300 lei. Aproximativ peste o săptămână de la data incidentului, a fost chemat la Inspectoratul de poliție Buiucani unde i-au fost prezentate bunurile găsite la inculpat. Din bunurile prezentate a recunoscut doar ceasul, așa cum acesta îi aparținea de mai mult timp și cifrele erau de o formă neobișnuită*; procesul-verbal de percheziție din 26 noiembrie 2018, prin care se constată că *la domiciliul învinuitului Caraman Vitalie, pe adresa - or. Xxxxx, str. xxxxx, a fost depistat și ridicat un ceas de model „M&C 7234”*; procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 07 decembrie 2018, prin care se stabilește că *partea vătămată Curoșu Andrei a recunoscut ceasul de model „M&C 7234”, indicând că acesta i-a fost sustras de la domiciliu la 23.11.2018*; procesul-verbal de examinare a obiectului din 07 decembrie 2018, prin care se constată că *a fost examinat ceasul de model „M&C 7234”, ridicat în cadrul percheziției la domiciliul învinuitului Caraman Vitalie.*

Instanța de recurs conchide că, toate aceste probe coroborează între ele și indică anume la Caraman V. că a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, din care considerent Colegiul penal respinge critica avocatului precum că atât instanța de fond, cât și cea de apel au pronunțat hotărâri de condamnare a lui Caraman Vitalie în lipsa unor probe care ar dovedi cu certitudine vinovăția

inculpatului.

Cu referire la critica recurentului, precum că ceasul ridicat de la inculpat reprezintă un obiect personal al acestuia, iar probe ce ar combate această versiune nu au fost administrate, totodată partea vătămată nu a invocat careva caracteristici personale ale ceasului, datorate utilizării lui, instanța de recurs reține că faptul săvârșirii infracțiunii anume de către inculpatul Caraman V. se confirmă prin percheziția efectuată la domiciliul inculpatului Caraman V., pe adresa or. Xxxxx str. xxxxx, unde a fost depistat și ridicat un ceas de model „M&C 7234”, care ulterior a fost recunoscut de partea vătămată Curoșu A., ca fiind ceasul său, care i-a fost sustras de la domiciliu la 23 noiembrie 2018. Mai mult ca atât, la acest aspect, Colegiul penal reține și argumentele instanței de apel, care a menționat just că, partea vătămată a recunoscut ceasul după niște trăsături individuale, astfel în instanța de apel partea vătămată a mai menționat că *„ceasul avea unele semne după care îl cunoșteam, nu puteau fi așa coincidențe. Era cureaua care am înțeles-o eu, nu are cum să fie încă un ceas așa înțeles-o eu”,* care exclude versiunea că obiectul material ar fi un alt ceas de același model. Totodată, nu au fost depistate circumstanțe ce ar indica la neveridicitatea declarațiilor părții vătămate. Inculpatul și partea vătămată nu s-au cunoscut anterior, nu au fost în relații de conflict etc. La caz, totalitatea probelor, analizate în cumul, sînt suficiente pentru constatarea vinovăției inculpatului.

Ce ține de argumentul invocat de avocat, precum că nu a fost audiat martorul Caraman Maria, care ar fi putut confirma faptul că, ceasul ridicat de la domiciliul inculpatului Caraman Vitalie îi aparține acestuia de o perioadă îndelungată de timp, instanța de recurs menționează prevederile art. 6 §3 lit. d) al Convenției Europene cu privire la drepturile omului, care constă în posibilitatea ce trebuie să-i fie acordată acuzatului, de a contesta o mărturie făcută în defavoarea sa, de a putea cere să fie audiați martori care să-l discolpe, în aceleași condiții în care sunt audiați și interogați martorii acuzării. Acest drept constituie o aplicație a principiului contradictorialității în procesul penal și, în același timp, o componentă importantă a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, potrivit jurisprudenței CtEDO, nu este suficient ca „acuzatul” să arate că nu a fost în măsură să interogheze un anumit martor în apărarea sa, spre a ajunge la concluzia încălcării sus-citate, dar este necesar ca cel interesat să probeze în mod verosimil că ascultarea acestui martor era utilă aflării adevărului în cauza dată și că refuzul jurisdicției naționale de a asculta acest martor a condus la prejudicierea dreptului la apărare al reclamantului (CEDH dec. din 5 aprilie 2001 Erich Priebke vs Italia, 13 aprilie 2006 Vaturi vs France).

Astfel, Colegiul penal reține că atât inculpatul Caraman V., cât și avocații acestuia nici nu au solicitat audierea martorului Caraman Maria în ședințele de judecată și să probeze în mod verosimil că ascultarea acestui martor era utilă aflării adevărului în cauza dată, astfel la examinarea cauzei instanțele au respectat drepturile fundamentale ale inculpatului.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Caraman V., în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sînt incidente elementelor

infrațiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs semnalate și stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea, iar argumentele invocate în recurs nu sunt suficiente pentru a răsturna hotărârea instanței de apel, pe care Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Caraman Vitalie Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 28 noiembrie 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie